

صنایع دسته اساس پیشرفت شهری

وحید حسینی

گزارش

برای بشر داد، همان احساس نیاز در شرایط مختلف برای بقا و داشتن زندگی ای بهتر بود.

پس با این نگاه عمیق به اهمیت صنایع دستی از همان ابتدای تاریخ بشریت میتوان به این نتیجه رسید که هر آنچه را که بشر توانست به هوشمندی خود، چه برای بقا و چه برای راحت زیستن بسازد نوعی صنایع دستی محسوب میگردد که باید به این موضوع نگاه ویژه داشت و با احترام زیادتری نسبت به این ساخته ها نگریست.

در منطقه سیرجان نیز بشر از اعصار مختلف در این سرزمین با بجا گذاشتن آثار مختلف صنایع دستی، ابراز هویت کرده و ما می توانیم از روی این صنایع دستی باقیمانده قدمت اولین انسان هایی که پا به این منطقه گذاشتن را حدود هشت تا دوازده هزار سال پیش تخمین بزنیم و همین روند زیستن تا به امروز در اعصار مختلف را می توان از کشف همین صنایع دستی از نقاط مختلف سیرجان فهمید؛ اما در خلال این توضیحات باید عرض کرد که چقدر جای یک موزه مردم شناسی طبقه بندی شده برای نمایش تاریخ صنایع دستی مردمان جلگه سیرجان از ابتدا تا به امروز خالیست .

برای مثال گلیم شیرکی پیچ یا شیرکی پیچ که یک دست بافته با قدمتی چند صد ساله در سیرجان است، ابتدا برای استفاده خاصی بر روی پشت و کمر اسب ها بافته می شد تا به عنوان یک پوشش و عرق گیر برای اسبان باشد که بعد ها کاربری آن متفاوت تر و نقش و رنگ و هنر نیز بدان اضافه گردید و ما امروزه آن را به عنوان یک محصول جهانی با کاربری تزئینی می بینیم و از وجودش در منازلمان بهره می بریم.

شیرکی پیچ، سوزنی و گلیم پیچ اصطلاحاتی اند که در رابطه با گلیم دارستان سیرجان به کار برده می شود. گلیم پیچ یا شیرکی و پیچ که بیشتر مردم سیرجان یا بافندگان آن را با این دو اصطلاح صدا می زنند که

سرزمین ایران بی شک و به اذعان تمامی محققان و پژوهشگران دنیا مهد و خواستگاه بشر بوده و در دامان خود این موجود هوشمند دو پا را پرورش داده است.

اما هم راستا با این فهم عظیم باید به نکات مهم دیگری که به بشر در راستای رسیدن به این هدف کمک کردند نیز اشاره کرد و از دانستن آنها غافل نبود .

در هر صورت این بشر بود که با ممارست و سختی توانست مبارزه ای شگرف را برای بقای خود تا به امروز شروع کند و در این راه گاه سرخورده و تسلیم می شد و تن به مرگ می سپارد و گاه با تکیه بر ذات برتر خود که هوشمندی اش بود بر تمام مشکلاتش غلبه می کرد و پیروز این جنگ نابرابر می گشت.

در این راه، این بشر مبتدی و بدون سر پناه می بایست در کوه ها و خل و فرج صخره ها برای نجات جان خود و تلاش برای مبارزه با طبیعت وحشی، خود را پنهان می کرد و با هر تلنگری به مقابله می ایستاد.

اما تفاوت عمده ای که این موجود با دیگر موجودات داشت، یک هوش برتر برای استفاده از ابزار جهت بقا بود و همین موضوع را می توان تقریباً مهمترین عامل نگهداری بشر تا به امروز دانست که در علم و عوام اسم های زیادی روی آن گذاشته اند.

در هر صورت بهترین نامی که می توان برای ابزار های بقا بشر نهاد، همان صنایع دستی است که امروزه با شنیدن این کلمات در ذهن ما اشیا بی گرانها و زبورالاتی چشم نواز نقش می بندد.

اما در اصل بکارگیری از اولین ابزار هایی که بشر در عصر سنگ از آنها به عنوان ابزار سنگی استفاده کرد را می توان صنایع دستی نامید و قوی ترین تفکری که می توان برای خلق صنایع دستی های متفاوت در اعصار گوناگون